

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการทำงานกลุ่ม โดยใช้การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ด้วย
เทคนิค JIGSAW กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายประถมศึกษา (ศึกษาศาสตร์)
THE STUDY OF LEARNING ACHIEVEMENT AND WORKING GROUP SKILLS BY
JIGSAW TECHNIQUE IN COOPERATIVE TEACHING IN SOCIAL STUDIES RELIGION AND
CULTURE LEARNING AREA FOR PHATHOMSUKSA IV STUDENTS IN DEMONSTRATION
SCHOOL OF KHONKAEN UNIVERSITY

ปิยนันท์ บุญโพธิ์¹ และ เพชรรัตน์ จงนิมิตรสถาพร²
Piyanun Boonpo¹ and Petcharat Chongnimitsataporn²

¹อาจารย์ประจำโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายประถมศึกษา (ศึกษาศาสตร์)

²รองศาสตราจารย์ประจำโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายประถมศึกษา (ศึกษาศาสตร์)

Received: April 27, 2018 Revised: February 14, 2019 Accepted: February 14, 2019 Published Online: June 18, 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการทำงานกลุ่ม โดยใช้การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ด้วยเทคนิค JIGSAW ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายประถมศึกษา (ศึกษาศาสตร์) กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ยูนิทิต 1 กลุ่ม 1) โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายประถมศึกษา (ศึกษาศาสตร์) จำนวน 37 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องวัฒนธรรมรุ่งเรือง พลเมืองยึดมั่นรัฐธรรมนูญ โดยใช้การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ด้วยเทคนิค JIGSAW จำนวน 4 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องวัฒนธรรมรุ่งเรือง พลเมืองยึดมั่นรัฐธรรมนูญ 3) แบบบันทึกทักษะการทำงานกลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 72 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 81.08 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

2. นักเรียนมีค่าเฉลี่ยทักษะการทำงานกลุ่มเท่ากับ 3.56 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนเท่ากับ 0.68 ซึ่งอยู่ในระดับดี พฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยสูงเรียงตามลำดับ คือ การแสดงความคิดเห็น การให้ความร่วมมือในการทำงาน ความรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่

คำสำคัญ: การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ JIGSAW ทักษะการทำงานกลุ่ม

¹ Corresponding Author: kkae.bp@gmail.com

ABSTRACT

The purposes of this research were to study the learning achievement and the working group skills by using JIGSAW techniques collaborative teaching in Social Studies, Religion and Culture area subject of Prathom Suksa IV students at Demonstration School of Khon Kaen University. The target group of the research was Prathom Suksa IV students at Demonstration School of Khon Kaen University. The tools used in this research were 1) 4 Lesson Plans with JIGSAW techniques 2) the observation of the group working skills and 3) multiple-choice achievement tests. The data were analyzed by calculating for mean and percentage of the scores gained from the achievement test and the observation form of the group working skills.

The research found that

1. Students had the average learning achievement of 72% and 30 students passed the test which equals to 81.08%.

2. Students had an average working skills score of 3.56. The average behavior of the students is cooperation in work, responsible for the assignment, acceptance of other people's opinions, and role fulfillment.

KEYWORDS: Learning Achievement, Working Group Skills, Jigsaw Model

บทนำ

ในปัจจุบันการพัฒนาคนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขนั้น จำเป็นต้องให้การศึกษาอย่างเป็นระบบ ฉะนั้นการจัดการศึกษาจึงมีแนวคิดที่จะส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และมีทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิต ทนต่อการเปลี่ยนแปลง มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ทำงานเป็นและมีชีวิตอย่างสงบสุข การศึกษาจึงเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ เพราะการศึกษาจะช่วยพัฒนาความรู้ ความคิด สติปัญญา ค่านิยม คุณธรรมจริยธรรม ดังเช่นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มีจุดมุ่งหมายในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนานตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เป็นกลุ่มสาระที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยกระบวนการแก้ปัญหาชีวิตและสังคม ดังนั้นกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จึงช่วยให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำรงชีวิตของมนุษย์ ทั้งในฐานะปัจเจกบุคคลและการอยู่ร่วมกันในสังคม นอกจากนี้ยังช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจตนเอง และผู้อื่น ยอมรับในความแตกต่าง และมีคุณธรรม สามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต เป็นพลเมืองดีของประเทศชาติและสังคมโลก

การจัดการเรียนรู้แบบท่องจำและการสอนที่ยึดตัวผู้สอนเป็นศูนย์กลางจึงไม่สอดคล้องกับสังคมยุคปฏิรูปการศึกษาที่ให้ความสำคัญกับนักเรียนและยึดหลักนักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนานตนเองได้ กระบวนการศึกษาจึงต้องส่งเสริมให้นักเรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ผู้สอนต้องสอนให้นักเรียนรู้จักคิดวิเคราะห์และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เพื่อให้นักเรียนคิดเป็นและนำความรู้ไปใช้ในการ

แก้ปัญหาชีวิตและสังคมได้ วิธีการสอนจึงควรเป็นกิจกรรมที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ให้นักเรียนได้คิด ได้อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ได้ศึกษาหาคำตอบที่ถูกต้องด้วยตนเอง ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ผู้สอนจะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นผู้ชี้แนะหรือผู้ถ่ายทอดความรู้ไปเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริมสนับสนุน ให้นักเรียนรู้จักแสวงหาความรู้จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่นักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนได้นำศักยภาพมาใช้ (วัฒนาพร กระจับทุกข์, 2542)

จากการสังเกตสภาพการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายประถมศึกษา (ศึกษาศาสตร์) ของผู้วิจัย พบว่านักเรียนขาดทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม นักเรียนจะชอบการทำงานเดี่ยวและสามารถทำงานได้ผลงานที่ดี แต่กิจกรรมกลุ่มที่มีการแบ่งงานกันทำ นักเรียนจะไม่ค่อยให้ความสนใจ งานส่วนใหญ่ นักเรียนที่เรียนเก่งจะได้เป็นหัวหน้า และเป็นผู้ทำงานส่ง ส่วนสมาชิกภายในกลุ่มจะไม่ค่อยมีส่วนร่วม นักเรียนที่เก่งจะรับทำงานคนเดียว และให้เหตุผลว่าไม่เชื่อมั่นในความสามารถของเพื่อนและต้องการให้ผลงานนั้นออกมาดีที่สุดในส่วนของนักเรียนกลุ่มอ่อนให้เหตุผลว่าไม่อยากทำงาน เนื่องจากทำแล้วเพื่อนในกลุ่มไม่ยอมรับผลงาน คิดว่าผลงานไม่ดีพอ

การเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ด้วยเทคนิค JIGSAW เป็นการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มจะมีการระบุหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างชัดเจน เพราะแต่ละคนต้องศึกษาในหัวข้อที่ตัวเองได้รับมอบหมายแล้วกลับมาสอนเพื่อนในกลุ่ม ซึ่งจะช่วยให้เพื่อนเข้าใจและเรียนรู้เกี่ยวกับบทบาทของทั้งตนเองและของสมาชิกคนอื่นๆ ในกลุ่ม นักเรียนต้องเอาใจใส่ รับผิดชอบตัวเองและกลุ่มร่วมกับสมาชิกอื่น ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกและเรียนรู้ทักษะทางสังคม ทำให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี รู้จักปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น ยอมรับซึ่งกันและกันมากขึ้น ส่งเสริมให้นักเรียนผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำและผู้ตาม ส่งเสริมให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกันได้เรียนรู้ร่วมกัน และเกิดความภาคภูมิใจกับการมีส่วนร่วมในกลุ่ม ตลอดจนมีการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับคนอื่น ทำให้การเรียนรู้เต็มไปด้วยความสนุกสนาน มีชีวิตชีวา เป็นผลให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างซาบซึ้งและจดจำได้นาน นอกจากนี้การเรียนรู้จากการช่วยเหลือกัน จะทำให้เกิดความเข้าใจได้ดีกว่าการเรียนรู้จากครูเพียงอย่างเดียว เพราะภาษาที่นักเรียนใช้พูดกันทำให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันได้

จากความสำคัญและสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ด้วยเทคนิค JIGSAW มาใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายประถมศึกษา (ศึกษาศาสตร์) ให้มีประสิทธิภาพและพัฒนานักเรียนให้มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ อันสอดคล้องกับเป้าหมายหลักของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (ฉบับที่ 2) 2545 และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ด้วยเทคนิค JIGSAW กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายประถมศึกษา (ศึกษาศาสตร์)

2. ทักษะการทำงานกลุ่มโดยใช้การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ด้วยเทคนิค JIGSAW กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝายประถมศึกษา (ศึกษาศาสตร์)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ยูนิทติ 1 กลุ่ม 1) โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝายประถมศึกษา (ศึกษาศาสตร์) ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 37 คน

2. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกวิธีดำเนินการวิจัยเชิงทดลองแบบ One - shot case study มีแบบแผนการวิจัย $X \rightarrow O$

โดย X คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ด้วยเทคนิค JIGSAW

O คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทำแบบทดสอบ และทักษะการทำงานกลุ่ม

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องวัฒนธรรมรุ่งเรือง พลเมืองยึดมั่นรัฐธรรมนูญ โดยใช้การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ด้วยเทคนิค JIGSAW จำนวน 4 แผน 8 ชั่วโมง

3.2 แบบบันทึกทักษะการทำงานกลุ่ม เป็นแบบสังเกตพฤติกรรมโดยเน้นการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ การให้ความร่วมมือในการทำงาน การแสดงความคิดเห็น การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย

3.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัย เรื่องวัฒนธรรมรุ่งเรือง พลเมืองยึดมั่นรัฐธรรมนูญ จำนวน 30 ข้อ มีค่า IOC เฉลี่ย 0.97

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โดยปฏิบัติการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 4 แผน ใช้เวลา 8 ชั่วโมง และรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้แบบสังเกตทักษะการทำงานกลุ่ม และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน แบบปรนัย 30 ข้อ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสังเกตทักษะการทำงานกลุ่ม และการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝายประถมศึกษา (ศึกษาศาสตร์) โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ด้วยเทคนิค JIGSAW ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องวัฒนธรรมรุ่งเรือง พลเมืองยึดมั่นรัฐธรรมนูญ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยดังนี้

1. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 72 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 81.08

ตารางที่ 1 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ด้วยเทคนิค JIGSAW

จำนวน นักเรียน	นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์		นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์		คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน			
	จำนวน นักเรียน	ร้อยละ	จำนวน นักเรียน	ร้อยละ	คะแนน สูงสุด	คะแนน ต่ำสุด	คะแนน เฉลี่ย	ร้อยละ
37	30	81.08	7	18.92	27	10	21.6	72

2. นักเรียนมีค่าเฉลี่ยทักษะการทำงานกลุ่มเท่ากับ 3.56 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนเท่ากับ 0.68 ซึ่งอยู่ในระดับดี พฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยสูงเรียงตามลำดับ คือ การแสดงความคิดเห็น การให้ความร่วมมือในการทำงาน ความรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่

ตารางที่ 2 แสดงผลการสังเกตทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียน

รายการประเมินพฤติกรรม	ระดับพฤติกรรม		แปลผล
	$\bar{x}$	S.D.	
1. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่	3.37	0.68	ดี
2. การให้ความร่วมมือในการทำงาน	3.66	0.59	ดี
3. การแสดงความคิดเห็น	3.70	0.62	ดี
4. การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น	3.38	0.90	ดี
5. ความรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย	3.64	0.59	ดี
	3.56	0.69	ดี

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 72 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 81.08 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ด้วยเทคนิค JIGSAW เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการร่วมมือกันของสมาชิกในกลุ่ม เพราะสมาชิกแต่ละคน

จะมีการระบุหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างชัดเจน แต่ละคนต้องศึกษาหัวข้อที่ตนเองได้รับมอบหมายแล้วนำมาเสนอให้สมาชิกในกลุ่มได้เรียนรู้ให้ครบทุกหัวข้อย่อย สมาชิกทุกคนจึงมีความสำคัญและเห็นความสำคัญของตนเอง จึงมีความตั้งใจในการศึกษาค้นคว้า เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างเข้าใจจนสามารถนำความรู้มาถ่ายทอดให้สมาชิกในกลุ่มทุกคนเข้าใจได้ ทุกคนจึงมีส่วนร่วมในการเรียนรู้จนถึงความสำเร็จของกลุ่ม การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จะทำให้เกิดความเข้าใจได้ดีกว่าการเรียนรู้จากครูเพียงอย่างเดียว เพราะภาษาที่นักเรียนใช้สื่อสารกันทำให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันได้ดี นักเรียนจึงมีความสุขที่จะเรียน เกิดความตั้งใจและพยายามทำงานให้สำเร็จ จึงส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจงจิต ญัตติคำ (2553) และกลอยใจ มุกดา (2553) ที่ได้ใช้รูปแบบการสอนแบบ JIGSAW มาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ นักเรียนแล้วนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. ทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียนหลังจากที่ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ด้วยเทคนิค JIGSAW ที่ได้จากแบบสังเกตทักษะการทำงานกลุ่ม พบว่านักเรียนมีทักษะการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69 โดยพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยสูงเรียงตามลำดับ คือ การแสดงความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62 การให้ความร่วมมือในการทำงานมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.59 ความรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.59 การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.90 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68 จากการสังเกตการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนจะไม่กล้าแสดงความคิดเห็น โดยเฉพาะนักเรียนที่เรียนอ่อน เพราะกลัวว่าสมาชิกในกลุ่มจะไม่ยอมรับ และนักเรียนที่เรียนเก่งก็ไม่ค่อยแสดงความคิดเห็น แต่จะลงมือทำงานตามที่ตนเองคิด โดยไม่ฟังความคิดเห็นของเพื่อน เมื่อมีการชี้แจงวิธีการเรียนรู้ และการให้คะแนนการทำงานแล้ว นักเรียนมีการปรับพฤติกรรมการทำงาน โดยจะให้ความร่วมมือในการทำงาน มีความรับผิดชอบและกระตือรือร้นในการศึกษาเนื้อหาที่ตนเองได้รับมอบหมาย เพื่อนำผลงานของตนเองมาเสนอและถ่ายทอดความรู้ให้เพื่อนในกลุ่มได้ฟัง เมื่อนักเรียนฟังเนื้อหาที่เพื่อนแต่ละคนนำเสนอแล้วสรุปองค์ความรู้รวมโดยเขียนเป็นผังความคิดของกลุ่ม ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่ม เกิดการยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และมีการช่วยเหลือกันในกลุ่ม เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้และเข้าใจบทบาทของการเป็นผู้นำ ผู้ตาม และการเป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่ม ส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยของแต่ละพฤติกรรมสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเบญจกาญจน์ นามแก้ว (2551) อุไรวรรณ สัจจวารานนท์ (2552) และกลอยใจ มุกดา (2553) ที่ศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มแล้วพบว่าพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน มีความก้าวหน้าขึ้นเป็นลำดับ นักเรียนร่วมกันทำงานเพื่อให้ตนเองและสมาชิกในกลุ่มได้เรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของกิจกรรม และรับรู้ว่ากลุ่มจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกทุกคนในกลุ่มช่วยเหลือกัน ให้ความร่วมมือกันยอมรับฟังความคิดเห็น ร่วมกันแก้ปัญหา มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ เกิดความตระหนักในการพัฒนาตนเองและกลุ่มให้ประสบความสำเร็จ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกลุ่มเป็นการส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกันของนักเรียน แต่ถ้าสมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกันมาก บทบาทและภาระงานอาจจะอยู่ที่ผู้ที่มีความสามารถ มากที่สุดในกลุ่มเพียงไม่กี่คน

2) ในการจัดเนื้อหาการเรียนรู้ควรคำนึงถึงเวลาและควมมีเนื้อหาที่มากนักน้อยไม่ต่างกันมากนัก เพื่อ ไม่ให้กลุ่มที่เสร็จก่อนรบกวนเพื่อนหรือชวนกันคุย

3) ผู้สอนควรสะท้อนผลการปฏิบัติงานของนักเรียนอย่างต่อเนื่องและภายในชั่วโมงนั้นๆ เพื่อให้นักเรียนทราบจุดเด่นและจุดบกพร่องของตนเอง เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข

4) ในการดำเนินกิจกรรมผู้สอนควรดูแลและคอยแนะนำอย่างใกล้ชิด เพื่อให้ให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการทำงานกลุ่ม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการนำการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ด้วยเทคนิค JIGSAW ไปประยุกต์ใช้กับสาระอื่นในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กลอยใจ มุกดา. (2553). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกลุ่มร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จงจิต ถนัดคำ. (2553). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่องทวีปอเมริกาเหนือและทวีปอเมริกาใต้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เบญจกาญจน์ นามแก้ว. (2551). การศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้หน้าที่พลเมืองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 3 โดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- พิสมัย สุคันธรส. (2547). การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องเลขยกกำลังที่มีเลขชี้กำลังเป็นจำนวนตรรกยะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียนโรงเรียนสุนารีอำเภอมือง จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ 1999.
- อุไรวรรณ สัจจาวรานนท์. (2552). การศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ เรื่องการปกครองส่วนท้องถิ่น จากการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อำเภอโนนสูง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมาเขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.